

Chrześcijańscy rodzice

Josemaría Escrivá de Balaguer urodził się w Barbastro około godziny dziesiątej wieczorem 9 stycznia 1902 roku. Jego rodzicami byli: José Escrivá y Corzán i Dolores Albás y Blanc.

26-07-2015

Josemaría Escrivá de Balaguer urodził się w Barbastro około godziny dziesiątej wieczorem 9 stycznia 1902 roku. Jego rodzicami byli: José Escrivá y Corzán i Dolores Albás y Blanc.

Rodzina Escrivá, pochodząca z Narbona (Francja), w ciągu wieków zamieszkiwali region kataloński Balaguer (Hiszpania: Lérida).

Rodzice ojca Josemarii: José byli posiadaczami ziemskimi i mieszkali w Fonz. José w młodości przyjechał do Barbastro, aby osiedlić się jako handlowiec. Rozpoczął pracując w przedsiębiorstwie włókienniczym “Cirilo Latorre” i nieco później z dwoma przedsiębiorcami założył stowarzyszenie “Sucesores de Cirilo Latorre” [„Następcy Cirilo Latorre”], które z czasem przekształciło się w przedsiębiorstwo “Juncosa y Escrivá”.

Rodzina ze strony mamy: Dolores Albás pochodziła z Aínsa, stolicy Sobrarbe u podnóża Pirinejów.

Dziadek ze strony ojca Dolores, Manuel Albás, przeprowadził się do Barbastro i tam się ożenił. Miał czwórkę dzieci, z którego najstarszy Pascual Albás zawarł małżeństwo z

Florencia Blanc. Mieli piętnaścioro dzieci. Przedostanią była dziewczynka Mª Dolores, późniejsza matka Założyciela Opus Dei.

W Barbastro

José Escrivá i Dolores Albás pobrali się 19 września 1898 roku w Katedrze w Barbastro. Od tego czasu zamieszkali w domu przy ulicy: Calle Mayor, na rogu placu: Plaza del Mercado. Tam urodziła się ich pierwsza córka Maria Carmen, i jako drugi, syn José María (który później przez nabożeństwo do Świętego Józefa i Najświętszej Marii Panny połączył swoje dwa imiona w jedno). Po tej dwójce dzieci przyszły na świat trzy dziewczynki - Maria Asunción, Maria Dolores i Maria Rosario — i, podczas gdy rodzina zamieszkała już w Logroño, jako najmłodszy syn: Santiago.

Rodzina Escrivá była dobrze traktowana i szanowana w

Barbastro, gdzie mieli wielu przyjaciół i sporą rodzinę ze strony mamy św. Josemarii - Dolores. Dzięki ich pozycji ekonomicznej zaliczali się do zamożnych a ich przyszłość wyglądała obiecująco.

Ofiarowany Najświętszej Marii Pannie

Chłopiec urodził się zdrowy i dobrze się rozwijał, jednak mając dwa lata zapadł na ciężką chorobę. Jego stan zdrowia został oceniony przez lekarzy jako beznadziejny i pewnej nocy powiadomili jego ojca José, że dziecko umrze w ciągu kilku godzin. Rodzice ze szczególną intensywnością prosili o jego uzdrowienie Najświętszą Marię Pannę. Mama Josemarii – Dolores obiecała Naszej Pani z Torreciudad — wezwanie często używane w tym regionie — udać się z pielgrzymką do Jej kapliczki wraz z dzieckiem, jeśli wyzdrowieje. Następnego ranka, na

pytanie jednego z lekarzy: „O której godzinie dziecko umarło?”, José odpowiedział, że nie tylko, że nie umarł, ale że jest zdrowy.

Dziecko zostało zaniezione przez swoich rodziców aż do kapliczki i ofiarowane Najświętszej Marii Pannie. Odnosząc się do tej wielkiej łaski Matki Bożej, mama Josemarii zwykła komentować: “Mój synu, już byłeś bardziej martwy niż żywy; kiedy to Bóg zachował cię na tej ziemi, pewnie dla czegoś wielkiego”.

Pierwsze modlitwy

Rodzina Escrivá była rodzina chrześcijańska, w której się wspólnie się odprawiało niektóre praktyki pobożności, jak wspólne uczestnictwo w niedzielnej Mszy Świętej, odmawianie różańca, uczestnictwo w nabożeństwie w pobliskim kościele, czy w Pasterce. Od małego Josemaría uczył się od rodziców pierwszych dziecięcych

modlitw. Dolores osobiście przygotowała swojego syna do pierwszej spowiedzi i w wyznaczonym dniu towarzyszyła mu aż do konfesjonału.

Chłopiec był wielkim przyjacielem swojego ojca: czekał na niego z niecierpliwością kiedy wracał z pracy, otwierał mu drzwi; wychodził mu na spotkanie, wkładał rękę do jego kieszeni jego płaszcza szukając jakiejś słodyczy. José chodził z nim na święta Barbastro lub spacerował z nim przez miasto; były to spacery ojcowsko-synowskie, dziecięcych zwierzeń i pytań.

Śmierć młodszych sióstr

Jednak wkrótce nieszczęście z siłą wkracza w ognisko domowe rodziny: między 1910 i 1913 umierają, od najmłodszej do najstarszej trzy najmłodsze córki. Widząc jak najbliżsi doświadczają bólu, Josemaría zaczyna poznawać

cierpienie i uczy się - dzięki przykładowi swoich rodziców - zmierzać się z nim w sposób chrześcijański. Staje się bardziej refleksyjny; pewnego dnia, rozważając kolejność w jakiej następowała śmierć jego sióstr, powiedział swojej mamie: „W następnym roku – moja kolej.” Wtedy doña Dolores pocieszając go przypomniała mu: “Ofiarowałam cię Najświętszej Marii Pannie. Ona zadba o cię.”

Trudności ekonomiczne

Do tego bolesnego doświadczenia dołączył się upadek przedsiębiorstwa José, co zobowiązało go do szukania – w ramach swojego zawodu – nowej pracy, daleko od Barbastro. Znalazł ją w Logroño, dokąd przeprowadził się z całą rodziną w 1915 roku.

Pierwsze lata Josemarii w Logroño przebiegały pomiędzy szkołą średnią i swoją rodziną. Początkowo zmiana

miasta nie była dla niego łatwym doświadczeniem, jednak wkrótce zaadoptował się w nowym otoczeniu, dzięki radom i przykładowi swojego ojca oraz łatwości nawiązywania przyjaźni będącej owocem jego lojalności. W tym okresie poświęcił wiele czasu poświęcił na naukę i czytanie książek z zakresu historii i literatury klasycznej. W 1918 roku ukończył szkołę średnią w Logroño z wysokimi ocenami.